

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

COLLA=||TIONVM SACRA-||RVM LIBRI VIII.

Bredenbach, Tilmann

Coloniae, 1584

VD16 B 7375

40. Historia recens de admiranda cuiusdam defuncti apparitione, excepta ex literis Ven. D. Ioannis N. ex qua eluscescit auitæ & Catholicæ religionis veritas, & quantoperè defuntis prosint suffragia ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52445](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52445)

*Historia recens de admiranda cuiusdam defun-
cti apparitione, excepta ex literis Ven. D. Io-
annis N. ex qua elucescit auita & Catholica
religionis veritas, & quantoperè defunctis
pro sint suffragia viuorum.*

CAP. XL.

Responsum ab te, soror, ad postremas
meas literas auidè expectans, prætermi-
tere non potui, quin te stupendi cuius-
dam miraculi, quod hîc Syluæducis his diebus
contigit in ædibus Dominæ Vlierdensis, quã-
primùm certiozem facerem, præsertim cùm
id negotij mihi alijs demãdatum sit. Historia
nec ficta est, nec somnium, sed reuera contigit
iam præterlapso die 23. Nouembris, quo nimi-
rum frater noster maritus tuus eadem forma
& vestibus, quibus cùm postremo Syluæducis
esset, indutus fuit, nigro videlicet pallio, ho-
lofericis caligis, aperto capite, iunctis mani-
bus apparuit diuersis & locis, & temporibus
ancillæ familiæ, cuius supra mentionem feci-
mus. Tandem pallium remouens, horrendam
flammam ignis, & oculos quasi flammam & lu-
men emittentes, ostendit. Quod ancilla vidēs
præ timore in defectum animi incidit. Filiæ
& carum amita, quæ præsentēs erant, cùm ex
famula patrem suum esse intelligenrent, vnicè
ab eo contenderunt, vt timore isthoc deposi-
to, eum à Deone, an aliundè veniret, & an hu-
mana ope iuuari queat, rogaret. Illa autem præ
timore non potuit. Consulunt super hac re D.
Vff s Helti-

Heltium, & Ecclesiæ Pastores. Vnus rogandum esse quid peteret, arbitrabatur, alij in contraria erant opinione, quod somnia & nugæ putarentur. Meâ sententiâ, rogandum erat, quid venisset, auxiliumque promittendum, si legitimis modis præstari posset. Nobis de his rebus deliberâtibus, ecce rursus in forma qua primo, scilicet non horrenda apparuit, dicens: Quid non iuuas me? quare times? Nihil timet. Illa respondit: Non habeo ob summam trepidationem copiam auxiliij. Hæc feria secunda prima luce contigerunt. Apparuit deinde ad nonam & decimam nihil dicens, verû grauius suspiria ducens, ac demum hora eiusdem diei secunda, dixit: Quid non iuuas me? Illa dixit: Parata sum te iuuare omnibus modis, quibus per Catholicam Ecclesiam licet. Respondit ille: hoc est quod hæcenus expectaui. Et deducta è cubiculo in atrium, rogauit, ut iura quæ pro defunctis fieri consueuerunt, tractari celebrari curaret. Atque vt se Orschorum conferens, istuc ad altare S. Crucis semifestertium offerret, quod ipse cû infirmus aliquando promississet se oblaturum, neglexerat. Cõsolatus deinde eam petiuit, vt omnem timorem aboleret, quoniam ipse comitaretur. Petens pretereà, vt filiabus & fratri diceret, vt pro se optare non desisterent. Feria tertia, ancilla Orschorum abiit ad implendum eius desiderium. Illa verò, vti promiserat, nunquam eam reliquit, imò & præiuit eam in domum vsq; ad cubiculum.

Iun.

lum, atq; inde in templum ad altare S. Crucis. Ibi vterq; flexis poplitibus orauit. Illa nesciēs vbi oblationem suam relinqueret, ducta est ab eo ad gazophylacium siue receptaculū oblationum, cui eandem imposuit. Feria sexta illa Syluam ducis redijt, nullum cum eo miscens sermonem, quanquam sæpè manibus iunctis se ostendebat. Die sabbati manē eam ē somno excitauit, præcepitq; vt induta vestibus, in cede D. Ioannis ante Ven. Sacramentum aliquid offerret. Ipse enim hoc aliquando, cū Syluam ducis pacis inter ciues componendę causa esset, vouerat. Quo peractō, redijt ei cetero medium quartę eiusdem diei, & excitauit eā dicens: Festina, tempus meum hīc breue est. Cumq; illa se induendo occuparetur, rursus dixit: Festina, non dudum hīc ero. Moxq; præcessit in atrium, in quo summa fuit claritas, & petiuit, vt ipsa pro Missis celebratis exoluere in pura elemosyna. Adhęc mandauit fratri dici, vt in fide Catholica perseueraret constantis, qualem eum esse non dubitabat quidem, monere se tamen id imprimis aiebat, quod vita mortalium varijs sit rerum vicissitudinib⁹ & fluctuationibus exposita, sicut ipse per experientiam didicisset, dum aliquando de Catholice religionis veritate dubitaret, quod ipsi grauisimę poenę causa & principium fuerit. Idem & filiabus suis dici petiuit, vtq; amicitie suę vestigijs iugiter insisterent: monens insuper, vt sine intermissione pro defunctis fidelibus

*Defunctus
monet fratrem
vt perseue-
ret in fide
Catholica.*

*Pro defunctis
assidue oran-
dum.*

libus

libus orarēt. Si enim sentiremus, in quibus essent pœnis, quantumq; eisdem preces viuentium fidelium profint, nec horā, imò nec momentum quidem sine eorum memoria uiuimus. Subiunxit quoq; pœnarum suarum tempus fuisse quinque annorum, sed quatuor annorum, totidemq; dierum pœnas se per amicorum preces euasisse, iamq; in perpetuum esse seruatum: gratias agens fororibus quibusdam Bollandensibus pro suis precibus. Monebat etiam

Suffragia uiuorum quantum profint defunctis.

Dominam Vlierdensem, ut testamentum suum incolumis existens faceret, ne in articulo mortis eo condendo occuparetur, sed soli Deo vacare posset: Petebat insuper à fratre, ut ut nuntiaret, ut cum filijs suis omnem excoleret concordiam, ne & illi aliquando idem contingat quod sibi. Rogatus de statu quorundam defunctorum, respondit se nihil aperire posse, quia à Deo sibi non esset concessum, hoc tamē addens, ut pro talibus sine intermissione orarent. Demum actis tam ancillæ quam omnibus qui pro se orauerāt gratijs, suam vicissim operam illis promittens, cum magno splendore iunctis manibus in cœlum perpetuò beatum (ut equidem non ambigo) ferebatur.

Veritas huius historie.

Habes breuiter quæ hîc hîc diebus, cum multis alijs circumstantijs, quas referre longum esset, contigerunt, quæ non fabulæ aniles, aut somnia sunt, sed reuera sic se res habet, quod iureiurando, & testimonio totius familie, res exposcat, confirmabitur. Atque hæc idem

tibi scripsi, vt vna nobiscum gaudeas: mihi e- *Scopus huius*
 nim prodigio simillimum, quod nos de fra- *historie.*
 tris nostri salute certos reddit, & in auita no-
 stra & Catholica religione nos confirmat,
 quodq; non alia sit sectanda religio, nisi illa
 sola, quam à S. Romana & Apostolica Ecclesia,
 iam inde ab Apostolorum temporibus ad nos
 veluti per manu traditam accepimus, quam
 CHRISTUS sacri oris sui oraculo plantauit,
 Apostoli tradiderunt, Martyres sanguinis sui
 testimonio consignarunt, vniuersa vno ore do-
 cet atque obseruat per totum terrarum orbem
 Ecclesia Catholica. Spero vos aliosq; amicos
 nostros huius historię relatione plurimum in
 fide stabiliendos, cunctosq; horum temporum
 novos & perniciosos errores facilè repudiatu-
 ros, qui tam multos, prò dolor, in æternæ dam-
 nationis voraginem præcipitant, Vale. Cur-
 sim Sylæducis 11. Decemb. Anno 1581.

*Historia recens & memorabilis, de quodam Ar-
 noldo Huberto, qui post triduanam extasin,
 admiranda se vidisse testatus, venientes ad
 se erudiebat ad pietatem.*

CAP. XLI.

CVM circa annum dominicæ incarnatio-
 nis 1559. in pago Buremalfeno Comita-
 tus Burani, qui est feudum Ducatûs Gel-
 driæ, pestis grassaretur, Arnoldus Hubertus,
 nauta, homo coniugatus, ob vitæ integritatem
 & iustitiæ opinionem omnibus gratissimus,
 nocte quadam diuinitûs compellatus, mox v-
 xorem